

Список використаних джерел:

1. Гражданское и торговое право зарубежных стран: учеб. пособие / [Р.А. Курбанов и др.]: под ред. С.Н. Бабурина, Р.А. Курбанова. – М.: ЮНИТИ-ДАНА, 2013. – 383 с.
2. Державне право зарубіжних країн: особлива частина : навч. посіб. / [Л.Д. Варунц та ін.]; за заг. ред. В.О. Серьогіна; М-во внутр. справ України, Харк. нац. ун-т внутр. справ. –Х. : ХНУВС, 2011. – 291 с.
3. Мамутов В.К. Господарче право зарубіжних країн: [Підручник для студентів юрид. спец. вузів] / В.К. Мамутов О.О. Чувпило; [Ред. В.П.Недашківський]. – К. : Ділова Україна, 1996. – 351 с.
4. Пиляева В.В. Гражданское и торговое право зарубежных стран / В.В. Пиляева. – Москва: Велби, 2008. – 143 с.
5. Сидорчук В.К. Правовой статус субъектов хозяйствования в зарубежных странах / В.К. Сидорчук // Вестник Высшего Хозяйственного Суда. – 2006. – № 15. – С. 56–65.

Потудінська О.В.

*старший викладач,
Одеський інститут*

Міжрегіональної академії управління персоналом

ДЕЯКІ ПИТАННЯ АДАПТАЦІЇ ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ ДО ЗАКОНОДАВСТВА ЄС (В ЧАСТИНИ ІНСТИТУТУ КОМЕРЦІЙНОГО ПОСЕРЕДНИЦТВА)

Україна є частиною світового співтовариства. Умовою успішної інтеграції України в ЄС є досягнення певного рівня узгодженості українського законодавства з європейським.

Правовою основою відносин між Україною та Європейським союзом стала Угода про партнерство та співробітництво від 14.06.1994 р, в даний час відносини розвиваються в рамках Угоди про асоціацію між ЄС і Україною від 27.06.2014 р [1].

Перший час в співтоваристві українських вчених та практиків йшли дискусії щодо того, який термін повинен застосовуватися «адаптація», «апроксимація» або «гармонізація» а також, яку слід застосувати концепцію «мінімальної», «помірної» або «максимальної адаптації» [2]. В даний час обрана «концепція максимальної адаптації», яка н безпосередньо пов'язана з перспективою членства в ЄС. Метою адаптації законодавства України є досягнення правовою системою України *acquis communautaire* з урахуванням критеріїв, які висуває Європейський Союз до держав, які мають намір вступити до нього. Для проведення швидких і ефективних змін в Україні пропонується створити механізм управління

процесом гармонізації на національному рівні за допомогою організаційних засобів, включаючи: вивчення права ЄС, розробку планів з адаптації; оптимізацію діяльності органів, що займаються гармонізацією; скринінг, засоби контролю, оцінки впливу, уточнення пріоритетів, і т.д. [3, с. 159].

Українське законодавство повинно бути адаптоване до європейських принципів і стандартів за формою і змістом, а також у правозастосовчій області. Процес зближення законодавства України з європейським поширюється на підприємницьку, банківську діяльність, бухгалтерський облік та оподаткування компаній, інтелектуальну власність, фінансові послуги, правила конкуренції, захист прав споживачів, митне законодавство та ін.

Одним з пріоритетних напрямків адаптаційного процесу є комерційне право. Зміна в суспільно-економічному ладі України, вступ України до СОТ, інтеграційні процеси у світовій економіці сприяють подальшому розвитку і зміцненню ринкових інститутів, одним з яких є комерційне посередництво.

Комерційне посередництво є підприємницької діяльністю, яка пов'язана з наданням послуг. За чинним законодавством України комерційне посередництво може здійснюватися в біржовий, страхової, торгової, туристичної діяльності; посередництво, пов'язане з випуском цінних паперів; морське агентування і ін.

Комерційне посередництво – один з інститутів господарського права України. У Господарському кодексі України питання комерційного посередництва містяться в главі 31, але саме поняття визначено термінологічно неоднозначно, тому воно потребує законодавчого уточнення.

Крім того, іноді комерційне посередництво пов'язують з комерційним представництвом. При розмежуванні цих понять в ряді випадків необхідно законодавче роз'яснення [3].

Інститут комерційного посередництва законодавчо врегульований в різних країнах по-різному. В цілому спостерігається недолік регламентування. На сьогоднішній день поняття комерційного посередництва є предметом наукових дискусій. Комерційне посередництво і комерційне представництво хоча і можна порівняти, але не збігаються правові категорії. Комерційне посередництво, як явище і правова категорія, вимагає подальшого теоретичного дослідження для однакового розуміння основних правових понять у цій сфері як в області теорії, так і на практиці. Процес адаптації законодавства України до європейського необхідний, він повинен проводитися поступово і послідовно.

Список використаної джерел:

1. Угода про партнерство та співробітництво між Європейський Співтовариством і Україною від 14.06.1994 р, Угода про асоціацію між Європейським Союзом і Україною від 27.06.2014 р.
2. Шемчук С. Адаптація законодавства України к законодавству ЕС как условие будущего членства в ЕС <http://old.minjust.gov.ua/52>
3. Катеринчук І. Проблема управління адаптацією права України до права ЄС у вітчизняній та зарубіжній думці// Підприємництво, господарство і право. – 2006. – № 10. – С. 158-161.
4. Проценко В. Агентський договір // Підприємництво, господарство і право. – 2007. – № 4. – С. 24-26 ; Первомайський О. Комерційне представництво та посередництво: практичні моменти // Юридичний вісник України. – № 18, 2009. – С. 1,7 ; Панченко А. Л. Вдосконалення господарсько-правового регулювання інституту комерційного посередництва. Автореферат канд. дис... / А. Л. Панченко. – Київ, 2011. – 28 с.; Дядюк А. Л. Правове регулювання комерційного посередництва (агентських відносин у сфері господарювання). Автореферат канд. дис... / А. Л. Дядюк. – Київ. – 2010. – С. 21 ; Резнікова В. В. Теоретичні проблеми регулювання посередництва у сфері господарювання України. Дис...докт. юрид. наук / В. В. Резнікова. – Київ. – 2011. – 583 с.